

Prædiken til 17. søndag efter trinitatis

Mark. 2, 14-22

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Markus: Da Jesus gik videre, så han Levi, Alfæus' søn, sidde ved toldboden, og han sagde til ham: »Følg mig!« Og han rejste sig og fulgte ham. Senere sad Jesus til bords i hans hus, og mange toldere og syndere sad til bords sammen med ham og hans disciple, for der var mange, som fulgte ham. Da de skriftkloge blandt farisæerne så, at han spiste sammen med syndere og toldere, spurgte de hans disciple: »Hvorfor spiser han sammen med toldere og syndere?« Men da Jesus hørte det, sagde han til dem: »De raske har ikke brug for læge, det har de syge. Jeg er ikke kommet for at kalde retfærdige, men syndere.« Johannes' disciple og farisæerne holdt faste. Da kom der nogle til ham og spurgte: »Hvorfor faster Johannes' disciple og farisæernes disciple, men dine disciple faster ikke?« Jesus svarede dem: »Kan brudesvendene faste, mens brudgommen er sammen med dem? Så længe de har brudgommen hos sig, kan de ikke faste. Men der kommer dage, da brudgommen er taget fra dem, og den dag skal de faste. Ingen sætter en lap af ukrympet stof på en gammel kappe; for så river den nye lap det gamle i stykker, og hullet bliver værre. Og ingen fylder ung vin på gamle lædersække; for så sprænger vinen sækkene, og både vin og sække ødelægges. Nej, ung vin på nye sække!« Markusevangeliet 2,14-22

Nyt er godt!!

Da min nevø igen engang havde fået skæld ud af sin mor, gik han ind til sin far og spurgte: ”Far! Hvornår køber vi en ny mor? Jeg synes ikke så godt om den gamle!!” Hmm, tjahh ... Og der vidste faren så ikke helt, hvad han skulle svare. Og han har jo ret. Min nevø. Også dengang han kun var 3 år gammel. Vi (han og jeg og vores generationer) er vokset op i et samfund, der helligør det nye. Når noget går i stykker, så ryger det ud, og vi går ind på internettet og bestiller noget nyt.

Og med dette mantra i baghovedet kan vi så også spørge os selv og ud i den blå luft: ”Hvornår får vi egentlig en ny Gud?” For gør han det godt nok? Der er vel stadig krig, ondskab, mørke og dårlige dage for os alle sammen. Hvornår får vi en ny og bedre Gud?

Nyt er godt! Det er noget, vi er opvokset med. Det er et mantra i vores samfund. Det ser vi bl.a. ved, at vi skifter ud, så snart noget er i stykker eller for gammelt.

For nogle år siden var jeg sammen med min familie på Cuba. Et land, der i høj grad er præget af den kommunistiske og socialistiske politik. Hvor meget godt der er ved det politiske system kan diskuteres. Men én ting hæftede jeg mig ved. En dag, da vi var ude at gå tur - min nevø var stadig så lille, at han sad i klapvogn - gav det lige pludselig et højlydt ”knæk” fra et af klapvognshjulene. Og der stod vi så – os fire og en halv vesterlændering og havde ingen anelse om, hvad vi skulle gøre. For vi vidste godt, at det ikke bare var muligt at købe en ny klapvogn. Min svigerinde fik så den gode idé at spørge hottellets pedel, om han kunne hjælpe med at reparere hjulet. Og en time efter kom pedellen tilbage med klapvognen. Hjulet sad igen på stellet, som det skulle. Fikset med ståltråd og alverdens andre smådimser. Og det holdt i mange år endnu. Efter denne oplevelse talte vi meget om vores tilgang til at smide ting ud, der ikke er nye mere eller gået i stykker.

Reklamerne

Og en branche, som særligt er ”ansvarlig” på dette område, er reklamebranchen. Så snart der kommer en ny smartphone på gaden, bliver der reklameret for den. At den er så og så meget hurtigere, større, mindre, bedre. Og de er blevet så gode til at reklamere, at den nye Tablet og den nye smartphone virker til at være uundværlige.

Reklamerne appellerer til os – og vi synes at miste vores egen frie vilje. Reklamerne kalder på os: ”Kom, kom følg mig! Du skal bare

købe denne her elektroniske dims, så bliver dit liv meget nemmere!”

Og det er det, vi er opvokset med. Vi skal købe de helt rigtige, hurtigste husholdningsredskaber for at leve et godt og nemt liv. Vi skal have det rigtige vaskemiddel, for at pletterne går helt væk.

Evangeliet

Og der er det så, at evangeliet kommer ind i billedet. For siger Jesus ikke nøjagtig de samme ord til Levi: ”Kom, følg mig!” Underforstået: Og du vil få et meget nemmere, bedre liv fra nu af. Jesus ligner hjemisbilmanden, der drager fra by til by og gør reklame for sin sag. ”Følg mig!” Der er bare én stor forskel på Hjemisbilmanden og Jesus. Hjemisbilmanden sælger sin is, også for at tjene penge og kunne leve af det. Han lader os vide, at det selvfølgelig var lige den is, som vi altid har håbet på at få. Men i bund og grund sælger han isen også for egen vindings skyld. Jesus derimod sælger sin ”vare” for vores skyld. Han går rundt, banker på og siger til Levi og os: ”Følg mig!” Og han gør det for vores skyld! Han går rundt blandt os syndere og toldere, gør reklame for sin sag, fordi han vil os det godt!! Det er til vort eget bedste.

Og hvad er det så, Jesus reklamerer for? Ja, han siger det selv i evangelie-teksten: Han reklamerer for ny vin i nye sække! Og hvad er det nye? Også her kommer Jesus med et entydigt svar: Han kommer for at kalde syndere, ikke retfærdige. Jesus er med dem,

der er syndere. Han kalder ikke på farisæeren i os, der med løftet pegefinger siger: ”Ja, men jeg overholder jo alle de ti bud – derfor får jeg en plads i himlen!” eller ”Ja, men jeg har overholdt min faste til punkt og prikke – derfor er jeg et bedre menneske!” Han kalder på os, der blot er mennesker. Han kalder på os, der prøver at lappe den gamle vinsæk med nye lapper. Han kalder på os, der køber en ny smartphone til vores teenagesøn, fordi vi har dårlig samvittighed over for ham, fordi vi arbejder for meget. Han kalder på os, der igen og igen bliver fanget af en eller anden reklame.

I dagens evangelium kalder Jesus på Levi. En mand, der arbejdede for besættelsesmagten og måske til tider stak nogle penge til side i egen lomme, når han opkrævede told af sine egne landsmænd.

Et mere nutidigt billede på en tolder på Jesu tid kunne f.eks. være de danskere, der under Danmarks besættelse frivilligt arbejdede sammen med den tyske besættelsesmagt. Også stikkerne, der udleverede deres naboer, venner og sågar familiemedlemmer. Dette indre had, denne skuffelse den øvrige danske befolkning må have følt over for stikkerne – lignende forhold og følelser må farisæerne og andre have følt og haft over for Levi og hans arbejdskolleger.

Jesus bryder alle grænser! Han går hen til denne mand og siger: ”Kom, følg mig!” Jesus har ingen begrænsninger. Han lader ingen tilbøjeligheder, følelser og forhold være en

Redaktion

Sognepræst og provst
Margrethe Dahlerup Koch
Fjord Alle 13
6950 Ringkøbing
mdk@km.dk

Sognepræst
Søren Jensen
Byløkken 27
8240 Risskov
sjen@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 3373 2800
vartov@vartov.dk

grænse for, hvem der har del i ”det nye”.
Tværtimod! Han åbner op for alle – særligt
synderne og dem, der er udenfor.

Nyt er godt!

Jesus kommer med det nye! Han bryder alle
grænser og siger til os, at vi skal følge ham.
Han reklamerer for sin sag. Men får vi et
bedre liv af at følge Jesus? Får vi et bedre
liv af at være kærlig over for vores næste?
Det vil vi helt bestemt! Vejen derhen er al-
drig nem. For vi må give slip på rigtig mange
ting. Mest materielle ting, der styrer vores
liv. Men resultatet er det bedste, vi kan få!

Nyt er godt! Det nye, som Jesus kommer
med: Vi skal ikke overholde love og regler.
Men tværtimod leve et liv for det andet
menneske.

Amen

Eva-Maria Schulz

*Søndre Sogn og arresthuspræst for Viborg
arrest*

Salmer:

3, 320, 82 – 367, 368, 1.v og 731